

N:o 148.

Af herr **P. Olsson** i Åsak, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete m. m.

Den i Kongl. Maj:ts proposition n:o 24 med förslag till lag angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete m. m. stadgade ersättningsskyldighet omfattar, så vidt jag kunnat finna, äfven s. k. tillfälliga arbetare, som till och med blott en dag eller del deraf varit anställda i arbete och derunder ådragit sig skada genom olycksfall.

Detta finner jag så mycket mindre riktigt, som den nytta arbetsgifvaren erhåller eller kan beräkna af den tillfällige arbetaren är relativt obetydlig, och det dessutom icke sällan inträffar, att arbetsgifvare lika mycket för att åstadkomma arbete åt behöfvande, som af behof att få samma arbete verkställt, lemna det till utförande.

Följden af frågans lösning på detta sätt skulle också gifvetvis blifva den, att arbetsgifvaren till skada för dem, som äro i behof af tillfälligt arbete, så mycket som möjligt komme att använda endast stadigvarande arbetare.

Jag anser således, att i Kongl. Maj:ts här omhandlade förslag bör intagas bestämmelser af innehåll, att endast den arbetare eger rätt till ersättning, som antingen viss tid omedelbart före ett inträffadt olycksfall varit anställd hos den arbetsgifvare, som för olycksfallet svarar — hvilken tid jag visserligen ej tilltror mig att definitivt föreslå men likväl förmodar kunna lämpligen begränsas till en månad eller åtminstone minst två veckor — eller också genom ingånget aftal förbundit sig till arbete under sålunda begränsad tid. I förra fallet bör nemligen den, som oafbrutet under nu sagda tid arbetat hos samma arbetsgifvare, betraktas som stadig-

varande och förty ega rätt till ersättning, äfven om förut nämndt arbetsaftal saknas, och i senare fallet lär det väl vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att den genom dylikt aftal anstälde arbetaren erhåller ersättning, oafsedt hvilken tidpunkt under den aftalade arbetsperioden olycksfallet inträffar.

På grund af det anförda och under förutsättning, att Kongl. Maj:ts berörda förslag i öfrigt vinner Riksdagens bifall, vågar jag föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring i Kongl. Maj:ts proposition n:o 24 med förslag till lag angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete m. m., att den deri stadgade ersättningskyldighet må omfatta endast den arbetare, som antingen varit viss bestämd tid omedelbart före ett inträffadt olycksfall anställd hos den arbetsgifvare, som för olycksfallet svarar, eller också genom ingånget aftal förbundet sig till arbete under viss begränsad tid.

Och öfverlemnar jag åt särskilda utskottet att föreslå begränsning af den i motionen omnämnda tid äfvensom vidtagna nödiga redaktionsförändringar, derest motionen vinner utskottets beaktande.

Stockholm den 8 februari 1900.

P. Olsson i Åsak.

I motionens syfte instämmer:

Halvar Eriksson.
